

Z DENNÍKU MÉ SAMOTY.

Čím častěji se vzpomínkou mi vrací do mojí duše rodná moje zem, smutně se dívám zvlhlým pohledem, jak v daleku se vie a víc mi stráží.

Ztrácel se v míře chaotických prací, jež každému jsou tady údělem... Člověk se někdy vytrhne z nich snem, však na krátko, by zmíral resignací.

Je bolestná a dlouhá nekonečná... Svou tíhou buď často v srdci des... Tak přece trvat nemůže to věčné!

Či už to úděl: žít jí podmíněně a žalovat jí bol svůj do nebes, když nikdo... nikdo nevezme jej věčně!

Dobře se tady v Americe máme... Tak jsme se věru nikdy neměli ve staré vlasti ani v neděli: před plné stoly stále zasedáme.

Pijeme, jíme, k spánku otevíráme... Někdo-li říká "co nám se osmělí, a šťastnou vytrhne oceli a důkladně mu za to vynadáme.

Takový život v české Americe... Břicha kol rostou, mozku ubývá a v duši zvolna dohorívá svíce.

Obrázků-takých možno na tisíce viděti všude, kam se podívá, jemuž v hlavě mozku zbylo více

Jedno nám schází: více utrpění! Málo jsme prošli školou života... Před námi nejasné se mihnou a my v něm živoucíme nesblížení.

Zádného pouta vzájemného není... Osobní malicherná nicota z každého dělá dona Quichota a Saueho Panza. Druhým k -- vyrazení.

Vzájemná láska... Úta všem nám schází a hlavně vážnost druhých před prací, již naše zást je jedním doprovází...

My sami bílé v kupa černých sazí házíme rádi v shonu sensací, už jedna z nich nám pro vždycky vaz sráží.

A. J. H.

Česko-americký přehled.

Slavný český spisovatel a cestovatel E. St. Vráz meškál v minulých dnech v Clevelandu, kde se mu podařilo vzbudit nadšení pro Česko-Americkou Národní Radu. Přísti měsíce za stejným účelem pojedí do New Yorku, kde uspořádá i dvě přednášky o svých cestách.

V minulých dnech společný koncert v Los Angeles, Cal., konali houslový virtuos Jaroslav Kocian a výtečný český pianista Rudolf Friml. Oba hráli skoro všechny skladby na paměť. Úspěch obou byl zcela mimořádný.

Prof. Kovářik, jenž vyučuje houslové hře na new-yorské konservatoři, hrál minulý týden v Mendelssohn Hallu v kvintettu s basistou L. Manolym a s tercetem Gisely Weberové.

Chicazští Sokolové a známí přeborníci Hejda, Venelý a Kristůfek obdrželi nabídky od různých divadelních managerů celých Spoj. Států a nastoupí tournee, při něm produkují se budou jako atleti. Managementu podniku převzal pan Otokar Bártík, baletní mistr Metropolitan O-pery.

Koncert Jaroslava Kociána v Omaze bude se určitě konati dne 2. února 1911 v Sokolovně.

Krajan Jos. Hanuš, 77letý veterán z války francouzsko-pruské, v Clevelandu je v takových poměrech, že bude muset být poslán do chudobnice.

Clevelandský zákopník a záslužný pracovník v národním životě českém, 81letý Martin Krejčí, 16. ledna t. r. dokonil pozemskou svoji pout.

V Chicagu v pondělí byl zahájen sjezd podpůrné organizace Katolického Dělníka, jež byla r. 1891 založena v St. Paul, Minn., a čítá dnes na 5,000 členů. Poslední sjezd byl už desátým. Konal se v osadě sv. Víta na 18. Pl. a Paulina ul.

Krajanek Emma Destinnová dle právě podepsané smlouvy vystoupí šestkrát v Kanadě v nové opeře Pucciniho: Z Kanady pojedí do Londýna, kde bude zpívat před královnou, již opera "Děvece ze Zlatého Západu" byla věnována.

Jaroslav Kocian po Novém roce podepsal smlouvu s Bohumírem Krylem, dle níž se pro příští rok zavazuje v Americe vystoupiti při 50 koncertech.

Známy česko-americký pianista dr. Greif zasazuje se o to, by v Chicagu souborně proveden byl velkolepý Smetanův cyklus "Má vlast", skládající se z těchto symfonických básní: Vyšehrad, Vltava, Z českých luhů a hájů, Sárka, Tábor a Bláník. Zde v Americe jsou známy pouze první dvě básně.

Z "českého dne" na kraji-nářské výstavě omažské, jenž byl stanoven na den 27. ledna, sešlo pro příliš krátkou dobu, jež byla vystavám výborem povolena ku přípravám.

Již od této neděle za týden t. j. dne 5. února sehraji přední ochotnické sily chicazské benefiční představení ve prospěch slavné česko-americké ochotnické společnosti, jež jí tak dali na jevo nejen kolegiální svou láskou, ale i svou vědomost za vše, co dobrého celou řadu dlouhých roků vykonala v zájmu česko-amerického divadla ochotnického. Pro představení to vybráno cenné Hladíkové drama "Závrat", jež se při své premiéře v Chicagu (roku 1903 — Dram. Odbor Sokola "Slovanská Lípa")

posmrtní slavnost k uctění památky Antonína Petřtyla pořádána byla v Chicagu starými ochotníky dne 15. ledna 1911. Účinkovali při ní: A. Pregler, Pěv. Spol. Lyra, Jos. Jurka, K. Smolařová, sl. M. Poláková (s pí. B. Machkovou), pí. L. Veselká, pí. A. Červenková a Fr. Zajíček. Po zapění Petřtylovy písně napsána a všemi přítomnými podepsána resoluční soustrasti, jež byla poslána do Čech rodině zesnulého vlastence.

dodělo velkého úspěchu. — Paní beneficentce a všem účinkujícím ochotníkům gratulujeme ze srdce předem.

Nehody, neštěstí a černá kronika česko-americká.

Krajan J. Sebránek v New Yorku byl se svým přítelem, když šel hledat práci, zachycen rychlovlakem a oba byli na místě rozdrceni.

Krejčovský závod clevelandského krajana Štěpána Babky z č. 10221 Miles ave. byl minulého téhodne dosud nezjištěnými lupiči vyloupen.

Frank Kmeec, starý 24 let, z č. 5047 Finn ave. v Clevelandu, strojník, zaměstnaný v B. & O. strojovně na záp. 3. ul., byl v minulých dnech vážně poraněn. Byla mu prorážena lebka. Zasažen byl železničním trámem, vážněm asi tři sta liber.

V neděli ráno vyhořela nová spolková síň řádu "Slovan", č. 9, SPJST. v Sebesta, Tex. Má se za to, že jí nějaký mstivce zúmyslně zapálil. Síň dohotovena byla asi před měsícem.

Jakub Šrámek v Chicagu umírá v nemocnici sv. Antonína, byv smrtelně postřelen Františkem Heišmanem.

Divoká jízda v automobilu vyžádala si v Crosby v Texasu život českého děvčete, 5leté Anny Kristynikové, dečrušky p. Jana Kristyníka. A. C. Lottman z Houstonu je onen neopatrný řidič stroje a bezděčný vrah.

Pouze tři bloky od svého obydlí usmrcena byla tragickým způsobem paní Marie Bohdanová, 42 roky stará, která bydlila se svými třemi dětmi v malém domku v č. 2315 západní 50. Place v Chicagu. Paní Bohdanová ubírala se kolem půl desáté hodiny dopoledne pro maso do Feznického obchodu na 51. a Robey ulice. Když přišla ke tramfí Panhandle, právě tudy jel vlak severním směrem. Paní Bohdanová počkala, až přejede, načež chtěla přejíti trať, když v tom přihnál se rychlík, jedoucí jižním směrem, který jí zasáhl a na místě ji usmrtil, rozrazil jí lebku a zpřerážev údy.

Posmrtní slavnost k uctění památky Antonína Petřtyla pořádána byla v Chicagu starými ochotníky dne 15. ledna 1911. Účinkovali při ní: A. Pregler, Pěv. Spol. Lyra, Jos. Jurka, K. Smolařová, sl. M. Poláková (s pí. B. Machkovou), pí. L. Veselká, pí. A. Červenková a Fr. Zajíček. Po zapění Petřtylovy písně napsána a všemi přítomnými podepsána resoluční soustrasti, jež byla poslána do Čech rodině zesnulého vlastence.

Čistý, líbý dech jest velmi žádoucí, také zdravé dásně s dvěma řadami čistých, bílých zubů jsou potřebné ku zdraví a zvýšení příjemného zevnějšku. Všeho toho docíte, budete-li denně užívatí Severův Antiseptol co kloktadlo hrdla a na vymývání úst. Tato antiseptická tekutá příprava jest mnohokrát užitečná pro každého. Čistí ústní dutinu, odstraňuje kyselinu úst, chrání zuby od drobení, hojí zanícené sliznice a léčí výtoky. Na prodej v lékárnách. Cena 25c. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

OZNÁMKOVÁ KANCELÁŘ.

Obstarávám a přijímám oznámky do všech českých, slovanských, polských a chorvatských časopisů v Americe. Jsem výhradní oznámkový zástupce těchto časopisů. Podám Vám všechny informace, týkající se výhod, kteréž se poskytnou starším překladům do všech řečí. Pošlu Vám seznam všech mezi-slovanských časopisů na požádání. Alois J. Sankař, 115 Dearborn Str Chicago, Illinois

LACINÉ POZEMKY!

Můžete koupit v krásném jetelném pásmu v Bayfield okresu ve Wisconsinu, kde jest již více českých rodin usazeno. Máte-li jen malý kapitál, přece zde můžete lehkou práci. Podnebí jest zde mírné, zdravé, hojnost zdravé pitné vody, paliva, dobré školy, pozemky jsou nejdále dvě míle od stanice, pošty a českého obchodu. Jest zde dobrá, úrodná zem, jakož i hojnost pastvíska pro mlékařský obor. Máme zde osadnickou mlékárnu, kde dostanete lepší cenu za smetanu nežli kde jinde. Prodáváme tyto pozemky na měsíční i na roční splátky. Píšte nám o další podrobnosti jakož i o číslo našeho časopisu, který vydáme pro naše osadníky. Pošlete 2c známku a plné jméno a adresu na: THE JAMES W. GOOD COMPANY, Dept. 9, Ashland, Wis.

Moderně zařízený a největší Feznický a uzenářský závod vlastní nejstarší fezník, V. F. KUNCL, č. 1244 So. 13th St., Omaha. Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoli jinde. Zboží možno objednatí telefonem: Douglas 1199. 28-1f

Moderně zařízený a největší Feznický a uzenářský závod vlastní nejstarší fezník, V. F. KUNCL, č. 1244 So. 13th St., Omaha. Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoli jinde. Zboží možno objednatí telefonem: Douglas 1199. 28-1f

KARO SYRUP JE VELMI DOBRU KRMÍ pro těžce pracující muže a ženy a pro rostoucí děti. Je plný výživných látek. Žádejte svého groceristu o Nový druh KARO (extra quality). Je čistý jako pravý med a má delikátní příchut. Velké krabice 10c. & 15c.

České mlýny, ve Wilber, Nebr. Vyrábíte nejlepší pšeničné a pravé žitné mouky, jakož i české krupičky. Můžete koupit v krásném jetelném pásmu v Bayfield okresu ve Wisconsinu, kde jest již více českých rodin usazeno.

Square Deal Coal Co. GEO. F. HOWELL, majitel uhelného skladu. Nejlepší Trenton kusové uhlí tona — \$7.00. Máme na skladě nejlepší Seranton tvrdé uhlí. Úřadovna a sklad: 912-již 13. ulice. Telefon: Bell, Doug. 1037; Ind. "A" 3543. Omaha, Nebr. 20tf

Václav Kozák, vlastní čistě zařízený Feznický a uzenářský závod. 910 Bancraft ulice, Omaha, Neb. Zásoby čerstvého masa, jakož i veliké výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkusíte koupiti u něho jednou a za jistě, že podruhé přijde zase. — Zboží na požádání dováží do domu. Objednatí možno učiniti telefonem: Doug. 4788.

Několik slov o česko-americkém pirátství.

H.—Víte, kdo to jsou piráti? Piráti jsou jistým druhem lupičů, kteří v úkrytu číhají na svou oběť, aby jí zákeřně přepadli a obrabovali. Lupiči ti většinou zdržovali se na moři a přepadávali hlavně obchodní lodě. Do dnešního dne pak můžeme se s piráty na různých vodách ještě setkatí. Leč nejen na vodách, ale i na pevné zemi v přílivu každodenního života. Jsou v něm všedním, nijak překvapujícím zjevem a zlem, proti němuž jehož i nejostřejší opatření zákonů jsou zcela bezmocná, poněvadž pirátství neděje se útoky svými přímo, nýbrž vždy jenom zákeřně a to tak, aby se rovnou a bezohledně, bez všech těch různých polehčujících okolností na ně nemohlo. Zvláště v našem životě moderním. Česko-americký život není to také prost. Je jím takový prozecný a to v nejrozličnějších jeho formách. Vážíme si jen našeho novinářství a písemnictví našeho. Nevidíte v něm něco, co pirátstvím přímo křídí a řve? Naši páni vydavatelé a novináři připadají mi nejednou jako jistý druh návštěvníků kavárny a jiných veřejných místností. Ve svých lehkých a ošumělých kabátech, s promáčenými klobouky mihnou se řadami stolků, klobouk a kabát rychle odloží, pověsí je

pozorně na věšák a usednou na prázdnou židli. Do ruky vezmou noviny, čtou a snaží se v okamžik svým vzbuditi dojem lidí, kteří na ně jiného nemyslí, než právě na to, co vloženy listy mají právě před sebou. Zatím však nečtou. Přes okraj listu pošlívá po věšáček, na kterých visí celá řada nejrůznějších klobouků a kabátů. Pěkné a nové vedle starších už, však ještě obstojných a nádherných, koženinou podkládané podle obnošených už, chatrných a po pensi tučících. O čí je jejich těkají s místa na místo a konečně pevně spočinou na jediném bodu. Našly tam klobouk a kabát nejnovějšího modelu z nejpěknějšího materiálu a dle všeho byly by na ně jako ulité. Páni vydavatelé a novináři zvolna odloží noviny, opatrně rozhlédnou se na všechny strany, by se přesvědčili, nepozoruje-li jich nikdo, a uvidí-li, že nikoli, pikolovně rychle zaplatí, přikročí k věšáku, na němž visí klobouk s nádherným kožichem, sejmou je, dají se šlunkem obléci a z kavárny rychle se vytrhají v novém klobouku a nádherném kožichu, ve kterých pak promenují nejbližšími ulicemi, buď se svým novým kloboukem a kožichem — cizím kloboukem a cizím kožichem — pozornost. A o tu jediné se jim jedná. O nic jiného. Je jim údelem, který světí prostředky nejodvážnějšího a nejjednoduššího zloděje. Za hodinu, za dvě teprve, kdy je zloděj dávno již pryč a bůh ví, kde, pravý majitel klobouku a kožichu postřehne svoji ztrátu

Strhne pokřik a rasmus, ale stávají pravidla kavárnská povídají, že každý host musí si býti sám strážcem svých odložených věcí. Správa kavárny za ně neručí a ručiti nemůže. Pokřik tedy v směru tom nie nepomůže. Obrámení nezbuďe nie jiného než vzít si z nouze zanechaný tam ošumělý klobouk a ještě ošumělý kabát, ve kterém ani stopy po něm, co by mohlo zjistiť osobu kavárnského zloděje. Krádež oznámí se ještě policii, ale to jen proto, by se pohřšované předně tím spíše — stává se to většinou — nenalezly. Tak mně připadají česko-američtí vydavatelé a novináři. Sami noví klobouk s kabátem pro namonášťví koupiti si buď nechtějí, anebo pro skutečný nedostatek nemohou. Každý však chce niti na sobě klobouk jen nejlepší a kabát nejnádhernější. Číhají proto na svou kořist a obětí stávají se jim různí ti naši Jiráskové, Herrmannové, Raisové, Klostermannové a j. a j., do jejich kabátů a klobouků k své vlastní pyše a hrdošti se oblékají, zapomínajíce, že jim způsobují tím velice citelnou škodu. Neuvědomují si, že zmenovaní jsou takovými dobráky, že by — jak toho sami držíme v rukách důkazy — rádi a s ochotou ty klobouky a ty kabáty dali, jen kdyby se jim slušně o ně řeklo. U nás se však neřká o nic. Dokonce slušně ne. Tomu jsme se dosud nenašli. U nás se prostě krade. Je to nejjednodušší cesta k nabytí majetku. A zde v české Americe se těch

klobouků a těch kabátů něco nakradlo! Na různých místech a jmenů se z nich nahromadilo a to jmenů velice slušně, jakým se nemohou ani polovičně vykázati ti, kdož byli okradeni. A okradání musí se na to dívatí klidně a bezmocně. Musí se dávatí beztravně okradati ku své vlastní škodě dále a dále v vědomí, že dosud stává zákon, které by drzým těm krádežím literárním učinily ráznou přítrž jednou pro vždy. Co jen zde vyšlo již původních románů a spisů, které se draze prodaly a pro které vydavatel a nakladatel česko-amerického práva tisku nejen nezískal, ale přiměřené odškodné za ně dáti se ani nepokusil! Kolik zde bylo sehraho již původních dramatických prací, za něž provozováním právem nebyl zaplacen ani jediný cent! Kdybychom statisticky sledovali 50letou činnost zdejšího novinářství a písemnictví, přišli bychom jenom k logickému závěru, jehož bychom se sami zděšili. Viděli bychom, že jsme více jak polovinu "své" práce prostě ukradli a nezaplatili za ni ani jediného centu těm, kteří pracovali vlastně nejvíce, sebe sami obohacující na účet jich duší. Okradli jsme je o mnoho a tisíce a tisíce! Neděláme si pak z toho prázdné výřky. Krádeže dále... A ani za to, že ku jmenům nám pomáhají, jim neděkujeme. Prostě je jako piráty přepadáme a obrabíme je o vše, co se nám dostane pod ruku. Dáme-li si zde od ševce udělatí boty anebo od krejčího šaty, musíme za obě zaplatiti. Zůstaneme-li dlužni, švec a krejčí upomíná nás tak dlouho — někdy i ostudou a žalobou —, až přece jen zaplatíme. A za klobouk a kabát svých duší, které teprve lidmi nás dělají, zaplatiti nemůžeme a nechceme? Klobouky ty a kabáty ty chceme nadále beztravně krásti! Ani řeci o ně si nedovedeme!

A tu, myslím, v zájmu té celé řady českých spisovatelů, kteří jsou po celá dlouhá léta systematicky zde okradáni a ochuzováni, naskytuje se českému kongresníku A. J. Sabathovi ve Washingtonu nad jiné vhodná příležitost: lidí těch se zastati, ve prospěch jejich zakročiti a na základě mezinárodního práva získati jim ochranu duše a práce proti česko-americkým pirátům. Učinil-li by alespoň pokus v tom, pak by si získal vědomost nejvyšší inteligence českého národa a její rodin, které nemají dosud ustláno na rážích. Je to bolavé místo na těle života našeho. Hleďme je vypáliti, pokud možno, nejdříve. A je-li už tak zastaralým, že se už nedá vypáliti, pak je rychle vyřízneme. Ale — pro bohy! — jen dále neokotujeme s tím lehkým hlášením kulturně — vzdělávacím posláním na cizí — účet. Ani v takových případech, kdy se na př. jedná o knižní vydání všech písní Petra Bezruče s kresbami Preissigových. Čin ten mohl by se uzavřati vskutku kulturním, kdyby byl podmíněn i kulturní obětí naší. Tou aby se dostalo Bezručovi, poněvadž dnes je znám, toho, co mu právem patří. Honoráře. Poně-

vadž však honoráře se mu za práci jeho nedostalo a poněvadž se vydavatelstvu, jak soudíme, k vydání díla nedostalo ani výslovného svolení, zůstává i tento — za jiných okolností sverhované záslužný čin zajímavým dokladem pro moderní proudy česko-amerického pirátství. A do té doby, pokud pirátství bude mezi námi bujati, nebudeme moči mluvit o vlastním česko-americkém novinářství a písemnictví. Učinme mu však přítrž sami a uvidíme, že sobě jen prospějeme. Žurnály naše stanou se skutečnými, nežli žurnály, poněvadž místo lidí, kteří dovedou udržeti v ruce jenom péro, by jim uměli psáti, seděti budou za redakčními stoly lidí, na nichž se bude žádati, by vedle toho péra dovedli udržeti v ruce i balanci svého mozku, jisté vědomosti a duši i rozhled po současném životě ve všech oborech jeho práce a vědní, lidé, kteří pak za tu svoji duševní práci budou muset být odměňováni nikoli jako nádenníci, ale jako lidé nejen velmi zodpovědných povinností, ale i opravdových schopností. A již z toho důvodu ve svém vlastním zájmu hleďme i s kořeny vytrhnouti to česko-americké pirátství, kterému se v půdě naší tak dobře daří... K jakým koncům však by nás přivedlo, o tom přemýšlejme, jsme-li vůbec a to přemýšletí, sami.